

November 2010

TI Guidelines for brug af begrebet ”gebyr”

TI opfordrer til en konsekvent og ensartet brug af begrebet ”gebyr” i overensstemmelse med markedsføringslovens definition af gebyr, som har følgende ordlyd (§ 13, stk. 5):

"Ved et gebyr forstås en betaling for en særlig tjeneste, funktion eller ydelse, som knytter sig til købet af en vare eller tjenesteydelse, og som ikke har karakter af betaling for en selvstændig ydelse".

- TI opfordrer til, at begrebet ”gebyr” fremover anvendes konsekvent og kun i overensstemmelse med markedsføringslovens definition, hvorefter betaling for selvstændige hovedydelser eller selvstændige engangsydelser ikke er gebyrer.
- TI opfordrer til, at gebyrer i telebranchen fremover kun benyttes til adfærdsregulering eller i misligholdelsessituationer, og at begrebet ”gebyr” således fremover kun anvendes som begreb for betalinger, som kunden kan undgå at betale.
- TI opfordrer til, at priser, som ikke er gebyrer i markedsføringslovens forstand, fremover ikke kaldes gebyrer. Hvis der således er tale om betaling for hovedydelsen i form af oprettelsesafgifter, abonnementsafgifter eller forbrugsafgifter, skal vederlaget benævnes som priser eller afgifter – og ikke som gebyrer. Det samme gælder, hvis der er tale om betaling for selvstændige engangsydelser som fx installationsydelser eller hotlineydelser.
- TI opfordrer til, at teleudbyderne gennemgår prislister, abonnementsvilkår og markedsføringsmateriale med henblik på at stramme op og sikre, at begrebet ”gebyr” anvendes konsekvent og kun i overensstemmelser med markedsføringslovens definition.
- Priser/betaling for den faste del af hovedydelsen (oprettelsespris + abonnementsafgifter i bindingsperioden) skal indgå i den oplysning om samlet mindstebetaling, som efter pkt. 3 i Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer skal oplyses ved markedsføring af teleydelser.
- Priser for den variable del af hovedydelsen (forbrugspriser) skal også oplyses ved markedsføring af teleydelser i overensstemmelse med gældende regler og retningslinjer i markedsføringsloven og pkt. 3 i Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer.

- Hvis en udbyder undtagelsesvis – og imod ovenstående anbefalinger – vælger at opkræve et gebyr, som kunden ikke kan undgå at betale, og der rettelig er tale om en betaling for hovedydelsen, skal prisen/gebyret indgå i ovennævnte oplysning om mindstebetaling eller variable priser.
- Vilkår om væsentlige adfærdsregulerende gebyrer – eksempelvis vilkår om opkrævning af et betalingsgebyr, hvis kunden ønsker at benytte en anden betalingsform end den af teleudbyderen udpegede - oplyses også i markedsføringsmaterialet fx i en stjernetekst med oplysning om særlige vilkår, der er af væsentlig betydning for kundens bedømmelse af aftalen. Også disse oplysninger gives i overensstemmelse med pkt. 3 i Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer.